

The logo consists of the words 'bam' and 'bú' stacked vertically in a white, lowercase, sans-serif font, enclosed within a dark circular background.

bam
bú

The cover features a stylized, abstract illustration of a face with large, expressive blue eyes and dark, arched eyebrows. The face is rendered in a light, textured style, possibly resembling a mask or a sculpture. The background is a mix of dark, textured areas and a large, white, curved shape that frames the title text.

Tom,
fredapell

Sally Prue

Premi Branford Boase
Premi Nestlé Book Prize

Editorial Bambú
és un segell d'Editorial Casals, S.A.

© 2001, Sally Prue
© 2007, Editorial Casals, S.A.
Casp, 79. 08013 Barcelona
Tel. 902 107 007
www.editorialbambu.com

Disseny de la col·lecció: Miquel Puig
Il·lustració de la coberta: Riki Blanco

Títol original: *Cold Tom*
Traducció: Albert Jané

Primera edició: setembre de 2007
ISBN: 978-84-8343-033-0
Dipòsit legal: M-31.260-2007
Printed in Spain
Imprès a Anzos, S. L. - Fuenlabrada (Madrid)

Aquesta traducció de *Cold Tom*, originàriament publicat en anglès en el 2001, s'ha editat amb l'acord d'Oxford University Press.

Aquest llibre ha estat publicat l'any del Centenari de l'Institut d'Estudis Catalans

No és permesa la reproducció total o parcial d'aquest llibre, ni el seu tractament informàtic, ni la transmissió en cap forma o per qualsevol mitjà, sigui electrònic, mecànic, per fotocòpia, per gravació o altres mètodes, sense el permís previ i per escrit dels titulars del *copyright*.

1

La Tribu es va dispersar. En Tom, nerviós, es va amagar entre les branques morades d'un aranyoner esquifit i es va quedar tan quiet com va poder.

N'hi havia tres. Dimonis. No eren especialment alts, aquests, però cepats, corpulents, grossos –escridassant-se amb una veu molt desagradable.

En Tom es va aguantar la respiració tant com va poder. Com havien pogut arribar fins allí, els dimonis? Ell no s'havia pas adormit, n'estava segur. Els havia d'haver vist molta estona abans.

Avançaven pel camí. Feien molt de soroll amb les seves trepitjades: doncs, com és que no els havia sentit abans?

Els dimonis tornaven endarrere cap a uns esbarzerars, i ara els podia olorar, bruts i pudents. Es tocaven els uns als altres, s'agafaven. I s'enviaven els uns als altres llambregades sinistres.

En Tom es va aguantar la respiració, procurant no marejar-se.

Anaven a passar a tocar. El cor d'en Tom li batejava amb força. Els dimonis eren mig cecs i mig sords –però eren molt a prop. L'aranyoner es bellugava a causa de les seves trepitjades.

Un dels dimonis va allargar un dels seus braços robustos. Va apartar una branca del camí i tot l'arbre es va bellugar i es va sacsejar i els peus d'en Tom van relliscar. Va tintinejar, va voler-se agafar on fos i va caure.

Va fer que els ocells es possessin a xisclar... però els dimonis ni van girar el cap. Se'n van anar caminant feixugament, mig sords, sense fer cas de res. Mentrestant, en Tom ja havia trobat un altre punt on posar el peu i dels dimonis no en quedava sinó la remor desagradable de les seves veus.

En Tom va respirar alleujat i va donar gràcies a totes les estrelles.

Hi va haver com un bellugueig a la clariana –no gaire cosa més que una remor de fulles- i ja tornava a tenir la Tribu davant seu. N'hi havia tota una dotzena, freds, esvelts i platejats.

I tots els ulls miraven en Tom de fit a fit.

En Tom, que no havia donat l'alarma.

En Tom els va donar una ullada i es va oblidar totalment dels dimonis. Va saltar de l'aranyoner i va arrencar a córrer.

No va parar fins que no va haver passat l'espessa barreira d'arbres que tancaven la clariana. Aleshores, més a

poc a poc, va escoltar. No se sentia res. No el seguia ningú.

Va prosseguir la marxa, sense fer soroll, vorejant el bosc ràpidament. Entre la calitja, més enllà de la pansida herba de l'hivern, s'estenia la ciutat dels dimonis. Ara tenien destacaments avançats pertot arreu.

En Tom va torçar i, a través de l'herba, se'n va anar cap a uns esbarzers aïllats. Era on tenia el niu. Es va esmunyir entre uns manyocs de llana i es va cargolar com una pilota.

La Tribu havia estat a punt de ser descoberta. I havia estat per culpa d'en Tom.

Aviat, la Tribu, li vindria a buscar les pessigolles.

Suposant que no s'estimessin més fer-lo esperar.

I va esperar.